

Contribució a l'estudi del Pseudo-hermafrodisme

(*Qüestions Medico-legals que s'en deriven*)

pel Dr. R. Trinchet

Malgrat que els casos de teratologia sexual no abunden, especialment les varietats que poden qualificar-se de veritables hermafrodites avui ja abastament estudiades, no és tan infreqüent trobar subjectes que examinats atentament manifesten particularitats pròpies d'ambdós sexes acompanyats o, millor dit, revelats amb motiu d'una malformació de l'aparell genital que obliga a una consulta dels familiars, doncs sovint es tracta de menors. Si no és un cas senzill d'hipospàdies, el cirurgià no sap què fer-hi i aquell resta sense solució. Per altra banda, en tractar-se de qüestions que fan referència a l'aparell sexual, s'imposa entre ells un sentiment obligat de pudor i s'ofega l'afer deixant-lo a mercè de l'atzar amb tota una quantitat de problemes que se'n deriven (1), i que de vegades menen els interessats davant dels tribunals de justícia (2), que, més desconixedors encara del que tenen entre mans, es limiten a classificar-lo com un cas vulgar de mancament sexual i ajusten a aquest criteri un fall divorciat essencialment del fet biologic.

(1) Com a exemple citarem el cas de Mata, en el qual es tractava d'un corneta de la presó d'homes de Madrid i que un jorn quedà en cinta. Altre fet semblant ocorregut en el nostre país, és de l'anomenat cabo Simón, que també era un pseudo-hermafrodita de tipus femení (ginandroide) i que quedà també fecundat, anomenant-se'l des d'aleshores cabo Simona. Aquests no són únicament els resultats de la promiscuitat d'altals subjectes amb els d'altre sexe, però sí els més frapants i desmoralitzadors als ulls del gros públic. Res no té d'estrany aquest fet, si es té en compte que els subjectes sexualment més indiferenciat solen ésser els qui tenen una libido més enèrgica i un més intens erotisme dirigit, naturalment, envers les persones aparentment del mateix sexe.

(2) En confirmació de lo dit, cal només repassar la casuística coneguda dels hermafrodites veritables i falsos (qüestió aquesta difícil de precisar d'emblé, com veurem més endavant), perquè degut a les oscil·lacions de la libido (o sigui, inclinació amorosa per un sexe determinat, igual o diferent del que aparenta tenir el pseudo-hermafrodita), és difícil que no entri en conflicte amb la moral social, legalment estandarditzada en cada país.

Sense anar més lluny, citarem els casos reportats pels especialistes en la matèria i pels tractadistes de Medicina Legal. Vegi's els següents: